

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681988288.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Veien gik bestandig opad mellem tætte Graner, den hvide Sky-Taage hang tæt ved vort Hoved: en stor, smuk Bygning laae for os, det var Vertshuset paa »Bastey«; thi her er høit, meget høit! Du maa sætte et Par Kirketaarne ovenpaa hinanden, og saa ikke blive svimmel ved at staae paa denne yderste Spids. Her er et Rækværk for, Du falder ikke! - Det lange hvidgule Baand dernede, som ikke seer bredere ud for dit Øie, end Flisestenene paa Gaden, er Elbfloden; det bruungule Pileblad, Du troer at see flyde ovenpaa, er et langt Flodskib; Du kan 103 ogsaa, men kun som Punkter, see Mændene paa det! - Prøv at kaste en Steen ud i Elben, Du maa anvende din hele Kraft, den falder dog her, paa denne Side, i Græsset. Landsbyerne ligge dernede, som Legetøi paa et Markedsbord Hist hæve *Königstein* og *Lilienstein* sig halvt op i Sky-Taagen; men see, den fordeler sig! Solstraalerne falde paa *Pfaffenstein* og *Kuppelbjergene*! det hele Sky tæppe ruller op, og i det blaalige Fjerne seer Du de böhmiske Rosenberge og Geisingbjerget i Erzgebirge. Tæt ved os, mod Venstre, reise sig kun vilde Fjeldstykker fra den dybe Afgrund, og op af Dybet hæver sig en muret Pille, hvorpaa hviler en Bro, der forbinder »Bastey« med das Felsenschloss. Det er ganske dunkelt i Klippesvælget under os; Føreren viser os Spor i Fjeldet, at her før have levet Mennesker; vi see de indhuggede Kløfter, hvor de levede og tumlede sig. Det seer ud, som den store Fjeldmasse var sprængt, som en mægtig Natur-Kraft her havde forsøgt at spalte vor stolte Jordkugle. Stien snoede sig langs den dybe Afgrund, Fjeldvægge og Kløfter vexlede med hinanden; nu vare vi i en dunkel Skov, nu paa en aaben Kjørvevi; der var en Afvexling, som Læben bliver træt af at beskrive, Fra en Klippe styrtede en lille Bæk sig ned; den faldt saa høit oppe fra, at man kunde gaa ind imellem Klippevæggen og den brusende Strøm; her bagved var en dyb Hule, hvor man kun saa Vandmassen, der styrtede ned udenfor.